

214. Nu ringer alle Klokker mod Sky.

C. E. F. Weyse.

Andante.

1. Nu rin - ger al - le Klok - ker mod Sky; det

ki - mer i fjer - ne Ri - - ger. Hver Søn - dag Mor - gen

højt paa - ny stor Glæ - de mod Him - len sti - - ger.

2. Det toner med Lov og Pris og Bøn
Fra Jord mod Paradishaven:
Det var en Søndag Morgen skjøn,
Vor Frelser stod op af Graven.

3. For os han vandred i Gruben ned;
Han gik til de Dødes Rige.
Til Livet med stor Herlighed
Han vilde for os opstige.

4. Af Verdens Glæde begravet laa,
Nu frydes vi alle Dage:
Den Glæde, Søndagssolen saa,
Den har i Verden ej Mage.

5. Der sad en Engel paa Gravens Sten
Blandt Lilier i Urtehaven;
Han peged med sin Palmegren,
Hvor Jesus stod op af Graven.

6. Og der blev Glæde paa Jordrig,
Lig Glæden i Engles Himmel:
Livskongen løfter op med sig
Til Livet sin Børnevrimmel.

7. Guds Børn skal holde med Engle Bøn
Med Jubel i Paradishaven:
Det var en Søndag Morgen skjøn,
Vor Frelser stod op af Graven.

B. S. Ingemann.